

været tilbøielig, men jeg ønsker, at det skal være en Sandhed, og Biskopperne skulle ved deres personlige Tilstedeværelse arbejde mere sammen saavel med Menighederne som med Præsterne. Naar man har anket over, at Præsterne ere saameget Andet foruden Præster eller geistlige Lærere, saa maa jeg i Forbigaaende bemærke, at denne Anke vistnok er fuldkommen begrundet, men det maa ikke lægges Geistligheden til Last (En Stemme: Neil). Det er Regjeringen, der har lagt saa Meget, som er Geistligheden Uvedkommende, hen under dens Omraade. Ved Forordningen af 29de August 1841 § 11 i dens Slutningsparagraf er det udtrykkeligt paalagt Præsterne at lade sig vælge til Formænd i Sogneforstanderskaberne; de maae ikke aflaae at modtage det paa dem faldne Valg. Det er bekjendt, at mange Præster have ansøgt og begjært sig fritagne for at overtage saadanne Forretninger, men at det er aflaaet, og det er bekjendt, at man har brugt Præsterne til at gennemføre Forordningen 29de August 1841 tilligemed alle de Conseqventer, denne Forordning har ført med sig. Jeg har ikke Noget imod for mit Vedkommende at modtage de Anker og Betslagelser over det „Braadne“, der findes i denne Stand som i alle andre Stænder; men hvad der ikke vedkommer os, hvad vi ikke kunne tage paa os, ville vi ikke tage paa os, og man maa snarere søge at adskille det Kirkelige og Borgerlige og bringe et reent Forhold ind, som det ogsaa ved dette Lovforslag tilsigtes; men saaledes, som det er foreslaaet, vil det frembringe en ny Sammenfletning og Sammenblanding af de kirkelige og borgerlige Ting. Lovforslaget har ogsaa adskillige andre svage Punkter, som jeg vil henstille til et vorde Udvalgs Overveelse. I § 1 staaer: „Maanedsdagen.“ Det turde være en for kort Termin, eftersom man veed, at selv nu blive mange Gange Opflagene om de geistlige Embeder og deres Forhold altfor siddigt bekjendte i de fjernere Dele af Landet. Om dette skeer ved en Forsømmelse fra vedkommende Contolers Side, skal jeg ikke kunne sige. I § 2 staaer, at det er Provsten, der skal tilstille de tre til Embedet designerede Aspiranter en ligelydende Text osv. Det turde være Gjenstand for Overveelse, om det ikke burde være Bi-

skoppen, der gjorde dette. I § 3 staaer der Sogneforstanderskaberne paa Landet istedetfor Menighederne. At Stemmerne skulle afgives skriftligt, er maaskee uhenftigtsmæssigt; man vil jo vide, hvad der tidligere er sagt her i Salen om skriftlig Stemmegivning; jeg skal ikke hentyde til dem, der sige, at de, der ikke kunne skrive, maaskee ere de bedste Stemmer; det kan gjerne være. I Slutningen af § 4 staaer der, at den Aspirant, der har de fleste Stemmer, indstilles til Kirke- og Undervisningsministeren, som derefter udvirker kongelig Stadfæstelse. Det er et Spørgsmaal, om det skal være saaledes uden Videre afgjort, at Regjeringen skulde tage den, der havde de fleste Stemmer, om Regjeringen saaledes vilde binde sig til denne Indstillingsret fra Menigheden; man kan sige: det bliver Lov; men det bliver et Spørgsmaal, om en saadan Lov er hensigtsmæssig. Hvad angaaer § 5, er det ogsaa et Spørgsmaal, om Communerne i det Hele skulde være villige til at paatage sig denne nye Byrde, som i mange Tilfælde ikke kunde blive ringe; dette er imidlertid en Ting af mindre Betydning. I § 6 bestemmes, hvorledes Bestikfelsesretten skulle directe eller indirecte indberettes til Ministeriet; det vil være i sin Orden; men jeg seer ikke, hvorfor denne Mistænktsomhedsproces skal indføres i Loven, og jeg synes, at det staaer udtrykt altfor skarpt, tilmed da der for Tiden ikke foreligger den allermindste Mistænksomhed, at der i slige Forhold kan eller vil finde Bestikfelsesret Sted; jeg synes, det kunde være udtrykt noget mildere. Hvorfor Embeder af en Reguleringssum af under 900 Rd. skulle undtages, kan jeg heller ikke forstaae; thi har Menigheden Ret til at vælge Præsten, og det er en virkelig Ret, skulde ikke derfor den ringere Embeds-Indtægt betage Menigheden dens Valgret; jeg mener, at alle Embeder maatte være lige stillede for Loven. Disse Indvendinger ere i Forbigaaende fremfattede, og jeg skal gjerne indrømme, at det vist er Noget, der uden betydelig Banskkelighed kunde rettes. Hvad der er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), og som jeg kunde tillade mig at kalde en noget barok Sammenstilling af de forskellige Forretninger, som ere lagte un-